

да дойде царство то твоє: да вѣде бола та твоа каквото на некò то, така и на зема̀ла та :

3 Хлѣбатъ нашъ ката днѣвнѣатъ давай ни го ката дѣнь.

4 И прости ни грѣхове те наши, защото и сами ние прощаваме секомъ, който ни ѐ длъженъ: и не воводи ны во искѣшеніе: но и забви ны ѿ лѣкавагѡ.

5 И рече имъ: кой ѿ васъ ако бы ималъ (нѣкого) пріятеля, и ѿишелъ бы при него по средъ нощь, и реклъ бы мѡ: ѿ пріятелю, дай ми на заемъ три хлѣба:

6 Понѣже ѐдинъ пріятель ми дойде ѿ пжть, и немамъ що да мѡ предложимъ да даде:

7 И ако онъ бы ѿговорилъ ѿ внѣтре, и реклъ бы: не ми досаждай: защото сегѡ врата та се вече затвори́ха, и дѣца̀ та ми са на легло то съ мене: не можемъ да станемъ да ти дамъ.

8 Говоримъ ви: ако и да не ще да стане да мѡ даде заради пріятелство то, обаче за безочливство то мѡ ще да стане да мѡ даде колкото мѡ трѣбѡва.

9 И азъ ви говоримъ: просѣте, и ще да ви се даде: трасѣте, и ще да намѣрите: чѡкайте, и ще да ви се ѡтвори.

10 Защото всакой който проси, ще прииме: и който траси, ще намѣри: и който чѡка, ще мѡ се ѡвори.

11 Я кой ѿ васъ ако бы былъ баша, и ако бы мѡ поискалъ сынъ мѡ хлѣбъ да ли камень ще мѡ даде; или (ако бы поискалъ) рѣба, да ли змиа̀ вмѣстѡ рѣба ще мѡ даде;

12 Или ако бы поискалъ пѣице, да ли скорпіа ще мѡ даде:

13 Ако прочее вше, който сте лѣкави, оумѣете да давате добръ даванѣ та на ча̀да та си, колко по̀ много̀ стѣице небесный, ще да даде Дхъ свѣтъ на оніа, които просатъ ѿ негѡ.

14 И тогѡва бѣше изгналъ ѐдного дѡвола, който бѣше нѣмъ: и като излѣзе дѡволо, продѡма нѣмѡ: и чѡдѡуѡсе наро̀дите.

15 Я нѣкои ѿ нихъ рекоха: съ веелзевѣлатъ князатъ дѡволски изгнѡва дѡволѡ те.

16 Я дрѡги го искѣша̀ваха, та искаха ѿ негѡ знаменіе ѿ некò то.

17 Я тои понѣже знаѣше помышленіа та имъ, рече: всако царство, ако се раздѣли на врѣхъ себе си, запѣстѣва, и кжѡа (ако се раздѣли) на врѣхъ себе си, па̀да.

18 И ако сатана̀ та се ѐ